

К а р а н д и л а,
(юли, 2009 г.)

Мото:

Влез в свободата

Драматизация: пастор Митко ДИМИТРОВ

ЗАКРИВАНЕ, сцена 1!

Сцена 1 (На сцената са Исус Навин, свещеници, група хора.)

ИСУС НАВИН (говори на свещениците)
Очите ни са блажени.
Сенките на обещанията се разсеяха.
Бог понесе изпитанията с нас.
Пустинята се зъбеше от четири страни,
но Бог ни беше дом, легло и хляб!

СВЕЩЕНИК
Бог е майка, и баща, и брат!
Щом Той е тук, няма праг и няма враг.

(Поглежда към небето.)

Боже, само вяра ни дари!
Като сълза да е –
изстрадана и чиста, и гореща!
И нека там, където падне,
цветето на благодат роди!

ИСУС НАВИН (към народа)
Осветете се, защото Бог и утре
пак ще бъде в Своето гнездо – при нас!
Той е н е и з м е н н о свят!
А от щедрата ръка на Неговата святост
звездни чудеса ехтят!

ИСУС НАВИН (към свещениците)

Нека вярата на вашите нозе да стъпи
в бистрата ръка на Бог!
Днес река Йордан и Израел ви чакат!
Нека Божият ковчег е с вас
и нека Бог във манна за душите ви превърне!

(Сочи река Йордан. Свещениците тържествено, но плахо влизат в р. Йордан, носят ковчега на завета.

Водата се разделя. Народът – страх, възхищение.)

СВЕЩЕНИК (друг; към народа)

Чакаме ви, Божии деца!

Бликаме във мир и тишина!

В Божия покой ви каним!

(Правят жестове на покана, а Народът започва да минава.)

ИСУС НАВИН

Отсреща е чака Ерихон.

Но първо камъни вземете от река Йордан.

После камъни наред Йордан сложете!

Днес това ми каза Бог!

Камъните от Йордан ще носим до Галгал –
там ще ги поставим кротко на земята.

(Мъже носят камъните, подреждат ги на земята. Дете пита баща си.)

ДЕТЕ

Тате, к а м ъ н и... има... навсякъде.

Защо са ви... т о ч н о тези?

БАЩАТА

Сине, те са тежък нежен спомен:

Бог на две разреза като с нож

врвта столетна на река Йордан

и ние минахме по сухо...

Те са паметник на свободата!

ИСУС НАВИН

Хайде, х а й д е...!

Каменни стени пред нас се извисяват!

Хайде днес да скупчим тук –

както Бог водите на река Йордан –

нашата и вярата на нашите отци!

И Ерихон ще падне като поразен от гръм!

И... внимавайте с Раав!

Ореолът на светци Бог на блудници поставя –
стига да повярват, грешните дела забравя!

(Тишина. Народът не знае какво да прави. Свещениците нещо му казват, засвирват с тръби.
Тръгват. Обикалят декора 7 пъти. Спират, тръбите засвирват, народът извиква.)

НАРОДЪТ (всички)

Боже, вярата ни възкреси!

Нека камъните на стената се разбягат като пилци! (Извикват. Стената рухва!
Раядост.)

НАРОДЪТ

Слава на Бога! Всесилна е десницата Му!

ИСУС НАВИН

Няма наранени между нас сред този трясък и погром!

Ликувай Израел! Бог лекува днес нашето безверие!...

Това не са руини – ние сме пред път към свободата! (Сочи руините.)

ВЛЕЗТЕ В СВОБОДАТА!

Закриването, сцена 2!

(Тих музикален фон –
някаква тежка музика, бавна.)

Сцена 2

1 участник

Като в пясъчен часовник –

песъчинките са дни едни и същи.

И текат, текат, т е к а т!

Но накъде! Хора, н а к ъ д е текат.

Живеем във затвор –

д у ш н о, м р ъ с н о, г р о з н о.

И греховно, все г р е х о в н о!

Докога без свобода –

и все натам, н а т а м –

в гърдите на с м ъ р т т а!

През недоимък, болести, кавги...

(Веднага се включва друг участник – довършва мисълта.)

2 участник

Все вериги мъкнем – и тук, и там –

навсякъде сме неразделни с тези железа.

(показва верига)

Като две сърца туптим в любов –

човекът е в обков – отвътре и отвън.

А хората са разделени –

х и щ н и ц и и п л я ч к а!...

Д у м и т е ни плуват в б я с,

д е л а т а ни – в п о ж а р до пепел, прах!

Веднага – без пауза се включва...

3 участник

Д о р и и ц ъ р к в и т е
потъват в б у р и и м ъ г л и!
Амвоните са гръмотевици,
а пейките пред тях – тръни и бодли!
Къде са т о п л и т е о ч и на утро благо?
К ъ д е са еделвайсите на любовта?
Къде?

Песен:

Закриване, сцена 3!

(Въведение: Повторение на последната фраза от сцена 2!)

Къде са т о п л и т е о ч и на утро благо?
Къде са еделвайсите на любовта?
К ъ д е?

БОГ (по уредбата)
Заблудите ви връзват с хиляди лъжи
за сушата на гордостта –
Дяволът е пак б а щ а на луда суета!
И ц ъ р к в и т о й с т р о и!
Строй ги със замах –
със радостта на г и б е л т а!
Ч о в е ч е, в и ж!...
Зад всеки храст те дебне В а в и л о н –
верска празнота!
А М о я т Д о м остава п у с т!

I. ИЗЛЕЗТЕ (колежките)

Участник

“Излезте изред нея, люде Мои” (Откр. 18:4)!

II. ВЛЕЗ

1 участник

“Влез във вътрешната си стаичка” (Мат. 6:6)!

2 участник

“Влез в радостта на господаря си” (Мат. 25:21)!

3 участник

“Влезте през тясната порта” (Мат. 7:13)!

Песен:

Закриване, сцена 4!

Сцена 4

(факли горят на сцената – правят кордон)
На сцената излиза мъж с гълъб в ръце. Говори,
Загледан в небето?)

УЧАСТНИКЪТ

Какво е свободата?

Звезда? Или разстоянието между звездите?

Луна? Или нейната сянка?

Слънце? Или неговата ласка?

Цвете? Или неговият аромат?

Дете? Или неговата целувка?

Пуска гълъба и той отлита. Мъжът гледа след него.

Може би е нещо, което отлита?

Или... може би... д о л и т а?...

Н я к о г а... и – може би – не завинаги?...

БОГ

Дете Мое, с в о б о д а т а...

Т О В А С Ъ М А З!

ВЛЕЗ В СВОБОДАТА!